

Resolució 619/2023, de 13 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 544/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Torregrossa

Informació reclamada: Expedient de llicència d'ocupació de via pública.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: En el cas que dins l'expedient reclamat de llicència d'ocupació de via pública constin els justificants de les taxes cobrades en funció dels metres autoritzats de domini públic, cal tenir en compte que l'eventual difusió d'aquesta informació és afectada per l'article 95.1 de la Llei General Tributària, segons el qual *"los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de los tributos o recursos cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, sin que puedan ser cedidos o comunicados a terceros"*. Atès que la dada de la identitat dels obligats a pagar les taxes indicades no sembla rellevant als efectes d'escrutar l'activitat administrativa és procedent facilitar parcialment aquesta informació, en el sentit de donar-la pseudoanonimitzada, indicant la quantitat que ha de pagar la terrassa, però substituint el nom de l'obligat tributari per un codi anònim.

Paraules clau: Ajuntaments. Terrasses. Domini públic. Taxes i impostos. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Límits. Informació reservada per llei. Informació tributària. Pseudonimització de dades personals.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 07 de juny de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 544/2023, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Torregrossa en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'abril de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Torregrossa la informació següent: "(...) se m'enviï l'ordenança fiscal i la reguladora d'ocupació de via pública (terrasses-bars) a data d'avui, llicència d'ocupació per a la terrassa que ocupa el Bar Ressó del c/ Sant Roc actualitzada al 2023, pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil de la terrassa del titular de la llicència d'ocupació de la terrassa i en cas que no existeixi la que ha de tenir contractada per llei el mateix ajuntament i tota la documentació corresponent a aquest expedient".

3. La Reclamació presentada el 7 de juny de 2023 indica que la persona reclamant no ha rebut cap resposta per part de l'Ajuntament sobre la sol·licitud d'accés a la informació pública inicialment formulada.
4. El 26 de juny de 2023 la GAIP notifica l'admissió provisional de la seva reclamació i informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 16 de maig la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Torregrossa i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència **de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública**

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels

procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i els seus límits

A la llum de la LTAIPBG, en primer lloc, l'Ajuntament és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.a) formulades per les persones interessades. En segon lloc, la informació sol·licitada a l'Ajuntament és clarament informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG, atès que és informació elaborada per l'Administració o bé és informació que, en el cas que ens ocupa, previsiblement té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei. Certament, es tracta d'informació que ha estat elaborada per l'Administració, o aportada el procediment per les persones afectades, i té per objecte l'exercici de funcions administratives d'atorgament autorització per a l'ús de la via pública i per a l'obertura de terrasses de locals de pública concurrència. Tractant-se d'informació pública, els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG declaren el dret de qualsevol persona a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en puguin determinar la denegació.

Una vegada establert que la informació reclamada és en el seu conjunt informació pública, cal analitzar les particularitats de cadascun dels ítems que podem identificar en la reclamació. En primer lloc, es reclama l'accés a l'ordenança fiscal i la reguladora d'ocupació de via pública (terrasses-bars) a data d'avui de l'Ajuntament de Torregrossa; en segon lloc, la llicència d'ocupació per a la terrassa que ocupa el Bar Ressoró del c/ Sant Roc actualitzada al 2023; en tercer lloc, la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil de la terrassa del titular de la llicència d'ocupació de la terrassa i en cas que no existeixi la que ha de tenir contractada per llei el mateix ajuntament, i en quart lloc, tota la documentació corresponent a aquest expedient.

Centrant-nos ara en el primer objecte de la reclamació, com bé considera el reclamant les ordenances, com a norma jurídica que són, òbviament, són de publicació obligatòria. El ROAS estableix, en el seu article 66 que: "66.1 Les ordenances i els reglaments locals s'han de publicar al Butlletí Oficial de la província i no entren en vigor fins que s'hi hagi publicat completament el text i hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils previst a l'article 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. Igualment, s'ha de publicar en el butlletí informatiu local, quan n'hi hagi, inserir-se, en tot cas, en el tauler d'anuncis de la corporació i anunciar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la referència del Butlletí Oficial de la província en què s'ha publicat íntegrament el text; 66.2 Els ens locals

han d'editar el text de les seves ordenances, en la forma que els permeti la seva capacitat econòmica. El consell comarcal i les administracions amb competència en matèria d'assistència local els han de prestar ajuda tècnica i econòmica per al compliment d'aquesta prescripció, quan en justifiquin la necessitat; 66.3 Les ordenances i els reglaments locals aprovats, juntament amb els respectius acords d'aprovació, poden ser consultats en qualsevol moment per tots els ciutadans, dins del temps hàbil establert per a l'atenció al públic”.

En aquest sentit, i malgrat l'afirmació en sentit contrari de la persona reclamant, aquesta Comissió -tot i que no és competent en l'àmbit de la publicitat activa- sí que vol palesar que a data d'avui l'ordenança fiscal reclamada es troba a disposició de la ciutadania a l'enllaç següent: https://cido.diba.cat/normativa_local/14243922/ordenances-fiscals-per-a-lany-2023-ajuntament-de-torregrossa (darrera consulta, 07.07.2023). Quant a la segona ordenança que la persona reclamant vol consultar, i pel supòsit que l'Ajuntament no hagi aprovat una ordenança pròpia reguladora de l'ocupació de via pública, aquesta Comissió vol recordar que, en qualsevol cas, en el supòsit que ens ocupa, per a la concessió de llicències de terrasses en via pública regeixen els articles 53 i següents del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

En segon lloc, pel que fa la llicència d'ocupació de la via pública per part del negoci identificat, és clar que es tracta d'informació pública, que a més, està subjecta a obligacions de publicitat activa, ja que segons l'article 10.1 de la LTAIPBG s'han de publicar “f) Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics, i aquells altres en què ho aconsellin raons d'interès públic especial” i segons l'article 48.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública s'han de publicar també: “Als efectes de la lletra b) de l'article 11.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les administracions públiques han de publicar: “a) La informació econòmica relativa a la gestió del patrimoni de domini públic, que ha d'incloure una relació i descripció dels procediments d'afectació — expressa o tàcita—, de mutació o de desafectació demanial, així com la informació relativa al seu ús general o general amb concurrència de circumstàncies especials, o al seu ús privatiu mitjançant permís d'ocupació temporal o concessió administrativa demanial, si escau”, tot això d'acord igualment, amb l'article 35 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, relatiu a la publicitat activa de determinats documents.

En tercer lloc, el reclamant vol tenir accés a la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil de la terrassa del titular de la llicència d'ocupació de la terrassa i en cas que no existeixi la que ha de tenir contractada per llei el mateix ajuntament. En aquest cas, la GAIP ja ha tingut l'ocasió de pronunciar-se sobre l'abast del dret d'accés en relació a les pòlisses d'assegurances de responsabilitat que acompanyen necessàriament les sol·licituds de llicències o d'autoritzacions

o la realització de determinades activitats. Així, en la Resolució 363/2020, de 16 de juliol aquesta Comissió ja va determinar que aquesta és una informació que forçosament ha d'estar en poder de l'Administració, ja sigui perquè ha contractat directament la pòlissa, ja sigui perquè li ha fornit el titular de la llicència. Per tant, com ja hem afirmat més amunt, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG qualsevol persona té dret a accedir a aquesta informació, llevat que hi concorrin límits que en justifiquin la denegació. No és plausible que concorri en ítem d'informació sol·licitada, ateses les seves característiques, cap límit que en justifiqui la denegació.

En quart lloc, el reclamant sol·licita l'accés a 'tota la documentació corresponent a aquest expedient'. És obvi que aquesta formulació ja engloba, els dos ítems anteriors –licència i pòlissa d'assegurances- i que cal entendre que el reclamant s'està referint a qualsevol altra informació que pugui constar en l'expedient referit a l'atorgament de la llicència d'ocupació de la via pública per a instal·lar una terrassa de bar. Amb tot i en aquest supòsit, atesa la manca de col·laboració de l'Ajuntament concernit per la Reclamació, la Comissió no ha pogut examinar el contingut de l'expedient al qual es pretén l'accés. Això ens impedeix ponderar adequadament els eventuais límits que puguin concórrer en relació a la informació que l'expedient pugui contenir.

Nogensmenys, la Taula d'accés i avaluació documental referida als expedients de llicències d'ús comú especial de béns de domini públic (TAAD 293, DOGC 7133) estableix accés lliure com a règim general i en cas que concorri algun límit que hagi de prevaler, accés parcial perquè hi pugui haver ocasionalment dades personals que no són especialment protegides ni merament identificatives contingudes a informació pública directament relacionada amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració. En quant a l'avaluació disposa la destrucció total en un termini de quatre anys a partir de la data d'atorgament de la llicència. En el cas que s'hagués aplicat l'eliminació, cal deixar-ne constància el Registre de destrucció de documents tal i com disposa l'article 12 del Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents i s'ha de fer públic en el portal de transparència i en la seu electrònica o lloc web tal i com estableix el referit article 9 de publicitat activa i transparència de la Llei 20/2015, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents (LAD).

En qualsevol cas, la Comissió vol palesar, d'acord amb el criteri sostingut a la Resolució 1089/2021, que pel cas que a l'expedient hi constés la còpia dels justificants de les taxes cobrades en funció dels metres autoritzats de domini públic, l'eventual difusió d'aquesta informació és afectada per l'article 95.1 de la Llei General Tributària, segons el qual *"los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de*

los tributos o recursos cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, sin que puedan ser cedidos o comunicados a terceros". Atès que la dada de la identitat dels obligats a pagar les taxes indicades no sembla rellevant als efectes d'escrutar l'activitat administrativa d'aplicar-les i de fixar-ne la quantia, únicament seria procedent facilitar parcialment aquesta informació, en el sentit de donar-la pseudonimitzada, indicant la quantitat que ha de pagar la terrassa, però substituint el nom de l'obligat tributari per un codi anònim.

A la resta de la informació sol·licitada i aquella que eventualment pugui contenir l'expedient mencionat no sembla que hi concorri cap límit al dret d'accés a la informació pública. Dit tot això, s'estima el dret d'accés a la informació pública sol·licitada i reclamada considerant tot el que s'ha exposat en aquest fonament jurídic, amb el benentès, que, en cas que la informació a lliurar pugui afectar a persones físiques, d'acord amb el que estableixen els articles 23 i 24 LTAIPBG, és responsabilitat de l'administració reclamada aplicar allò disposat a l'article 24 de l'LTAIPBG, abans de lliurar la informació pública sol·licitada, d'acord amb l'article 25 LTAIPBG.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluador, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació

seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial Decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (lletra l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedor/a de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsor/a si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual ell/ella n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, hauria de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació de la documentació municipal del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Ocupació temporal de la via pública (codi 0128) i en la sèrie documental ocupacions de sòl públic o privat per a la instal·lació de terrasses (codi 2338)

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les

resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de juliol de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 544/2023 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord totes les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Pel cas que en l'expedient reclamat hi consti la còpia dels justificants de les taxes cobrades en funció dels metres autoritzats de domini públic, desestimar parcialment la Reclamació 544/2021, en relació amb la identitat de les persones o de les empreses obligades al pagament de la taxa a la qual es fa referència al fonament jurídic 3, que haurà de ser substituïda per un codi anònim.
3. Requerir a l'Ajuntament de Torregrossa que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

4. Requerir a l'Ajuntament de Torregrossa a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 544/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.